Fast forward.

DE GOUVERNEUR ALS KNOOPPUNT IN EEN GEZONDHEIDSCRISIS ZONDER VOORGAANDE.

Toespraak voor de provincieraad van 2 september 2020 en 27 januari 2021

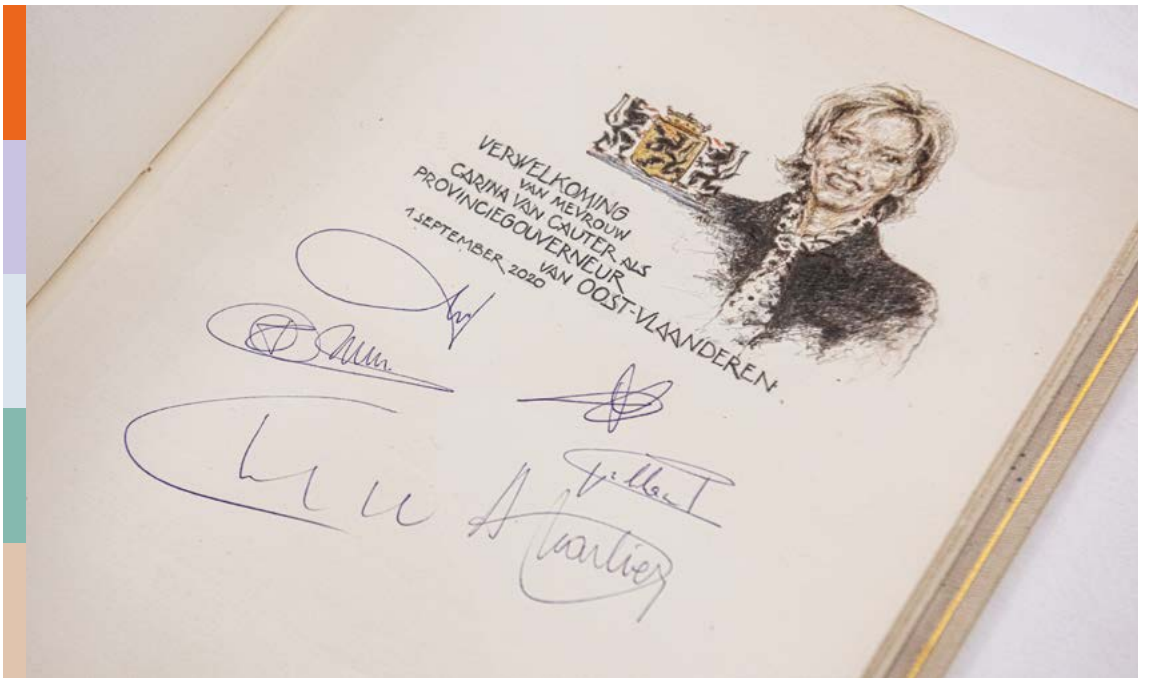

GOUVERNEUR
Carina
VAN CAUTER
PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

2 september 2020

Zeer geachte voorzitter,
leden van de deputatie,
leden van de provincieraad,

Dat ik hier vandaag het woord mag voeren en daartoe uitgenodigd ben, berust op geen enkele wettelijke verplichting. Het is een even vrijwillig als hoffelijk en vriendelijk gebaar van de voorzitter, van de eerste gedeputeerde, van de andere leden van de deputatie en van u allen om mij hier het woord te geven. Mijn erkentelijkheid hiervoor is groot.

In de voetsporen van...

Ik treed hier vandaag met enige schroom in de voetsporen van vele grote voorgangers, die dit ambt met ernst en toewijding opgenomen hebben. Zij hebben sporen nagelaten in dit huis. Sommige heb ik van nabij leren kennen. Herman Balthazar, de academicus die met zijn erudiete toespraken de begrotingsdebatten steeds een extra diepgang gaf. Daarna de betreurde André Denys,

Voorstelling luchtballon Toerisme Oost-Vlaanderen met gouverneur André Denys (© Provincie Oost-Vlaanderen).

die een “gouverneur voor het volk wou zijn” en met zijn Ronde Van Vlaanderen in alle gemeenten ook effectief het gezicht van de provincie werd. Heel recent in het geheugen is er uiteraard Jan Briers, die de mooie samenhang van cultuur en bestuur onder de aandacht wist te brengen en daar een netwerk rond uitbouwde. En niemand zal mij tegenspreken als ik hier ook de waarnemend gouverneur Didier Detollenaere uitdrukkelijk feliciteer met de wijze waarop hij als civil servant zijn rol heeft opgenomen. En dit in een gezondheidscrisis zonder voorgaande: weinigen zouden het hem nadoen. En ook de leden van de deputatie als executief orgaan verdienen mijn grootste respect. Ik dank ook hen voor het hartelijk onthaal dat mij gisteren te beurt viel.

Afscheid van gouverneur Herman Balthazar © Provincie Oost-Vlaanderen).

En vandaag sta ik hier voor u, dames en heren van deze raad. Ik zou bijna zeggen: ik sta hier, ik kan niet anders. Het is mijn taak gouverneur te zijn. En ik ga die, met alles wat ik in mij heb, opnemen en volbrengen.

De gouverneur en de provincie, samen zijn we een Knooppunt met een hoofdletter.

Samen met u, wil ik deze mooie provincie dienen. Deze provincie waar meer bloemen groeien dan ergens anders. De provincie met de havens, de polders en de wateringen, de rivieren en de kreken. De provincie met de kasseien en de steile hellingen, met de historische steden, de dorpen en de kastelenroutes, met de jaarmarkten en de musea. De provincie met de streekgerechten en de carnavalsstoeten, met de bedrijvencentra, de ambachtslieden en de dorpswinkels. De provincie met de ziekenhuizen en de hulpverleners en de welzijnswerkers.

De provincie met de snelwegen en de trage wegen, met de parken en de bossen.

Ondertekening 'Samenwerkingsovereenkomst Parkbos 2020-2022' (© ID/ LIEVEN VAN ASSCHE).

Maar ook de provincie die zoals alle andere met ruimtelijke planningsvragen zit, die met klimaatuitdagingen en mobiliteitsvraagstukken kampt. De provincie met het tweede hoogste aantal Seveso-bedrijven. Ook daarvoor wil ik als gouverneur de motor zijn van wat dit bestuur als coördinator, begeleider en tussenschakel in het complex institutioneel netwerk kan betekenen.

De gouverneur bevindt zich op een knooppunt van verschillende bestuurlijke richtingen: bottom-up en top-down. Met het begrip 'knooppunt' heb ik trouwens

een aangename, persoonlijke associatie. Een van de laatste verwezenlijkingen waar ik als gedeputeerde in deze provincie heb mogen aan bijdragen, was de uitrol van het Fietsknooppuntennetwerk.

Ik zeg u dus: de gouverneur en de provincie kunnen samen het best denkbare knooppunt zijn voor wie in Oost-Vlaanderen zijn weg wil uitstippelen. Samen zijn we een Knooppunt met een hoofdletter.

We mogen best wel wat meer panache hebben. Een beetje meer poer kan geen kwaad.

Er is maar één voorwaarde: we moeten er zelf in geloven. Hoogmoed is een ondeugd, maar dat betekent niet dat bescheidenheid een deugd is, zo zei Rik Torfs het. We mogen best wel wat meer panache hebben, hier in Oost-Vlaanderen. Een beetje elan en – als ik het op zijn Oost-Vlaams mag uitdrukken - een beetje meer poer kan geen kwaad, integendeel.

Ik nodig u dan ook allen uit om zodra de tijd het weer toelaat de rug te rechten en de krachten te bundelen voor deze provincie.

Ik ben mij goed bewust van de institutionele switch in de voorbije jaren en de identiteitsdiscussie die daarmee voor de provincie als inter-mediair bestuur samenhing, maar ik denk niet dat iemand in deze veiligheidscontext nog aan het nut van de provincie twijfelt.

Ontvangst koningspaar tijdens Festival van Vlaanderen in Gent (© Björn Comhaire / Steven Hendrix).

De provincie: my first, my last, my everything en de numero uno voor wie hier woont.

In ieder geval is het voor mij een ongelooflijk voorrecht om in uw provincie het ambt van gouverneur te mogen opnemen. Ik heb het omschreven als 'terug naar mijn eerste liefde', omdat ik mijn politieke loopbaan hier begonnen ben. De provincie is 'my first, my last, my everything'.

Ik ga dus ongelooflijk mijn best doen, hard studeren, aanspreekkaar en bereikbaar zijn, proberen heldere taal te spreken, constructief en pragmatisch te zijn en promotor van het Oost-Vlaams gevoel. Het gevoel van 'het daagt in het Oosten' – het oosten, daar waar de zon elke dag opkomt!

Monter voorwaarts dus voor alle Oost-Vlamingen die initiatief nemen, die samenwerken, die solidair zijn, dichtbij of veraf, die innoveren op kleine of grote schaal, die visie ontwikkelen in bestuur of vereniging, zij die plannen maken, zij die beslissingen durven nemen, die loyaal zijn en gedreven, die veerkrachtig zijn, die zorgzaam zijn voor wie het moeilijk heeft. Alle support dus voor zij die warmte uitstralen, zij die zich voor de leefbaarheid van de buurten inzetten, zij die inspireren en verbinden.

Of je nu in een gemeente of in een stad woont, daar kun je over discussiëren, maar iedereen woont wel in een provincie. En in Oost-Vlaanderen woont iedereen in deze provincie. Een andere is er niet voor hen. Oost-Vlaanderen is de numero uno voor wie hier woont. Dus moet het hier goed om leven zijn.

Ik ga er alvast ongelooflijk mijn best voor doen en ik zeg dus: tot uw dienst, Oost-Vlaanderen!

Verwelkoming door de deputatie (© Provincie Oost-Vlaanderen).

27 januari 2021

Waarde voorzitter,
Geachte deputatie,
Beste provincieraadsleden,

Het is met trots en dankbaarheid dat ik jullie voor het eerst toespreek op deze eerste provincieraad van het nieuwe jaar.

2020 was een bijzonder, ongewoon, vreemd jaar. Ik zocht het juiste woord, maar kon het niet meteen vinden. Geen wonder, 2020 was dan ook een jaar zonder voorgaande. Niet alleen voor mezelf, maar ook voor onze samenleving in haar geheel.

Een eerste goed voornemen

Dat ik u hier vandaag digitaal toespreek zegt genoeg. In alle eerlijkheid, een jaar geleden was ik mij amper bewust van de camera op mijn laptop en was het zoeken naar de geluidstoets. Vandaag schakelen we digitaal van de ene naar de andere vergadering.

Ben ik daar blij mee? Nee. Ik zou u veel liever fysiek toespreken, om nadien samen bij te praten en plannen te maken, veel te lang te blijven plakken, en vervolgens vriendelijk, doch beslist van mevrouw Cecelle te horen dat het nu wel het allerlaatste glas is dat – in de banketzaal - geschonken wordt op het nieuwe jaar.

Dus laten we bij deze al een eerste goed voornemen maken: uitstel mag nooit afstel zijn. Wanneer de omstandigheden het toelaten, organiseren we alsnog een fysieke toast op het nieuwe jaar!

Tegelijk is dit ook een voorbeeld van hoe wendbaar mensen zijn. Al na een paar dagen lockdown begonnen burgers en bedrijven zich digitaal te organiseren. Digitale vergaderingen met de collega's, digitale aperitiefmomenten met vrienden en familie. Die veerkracht gaan we straks, wanneer we de lockdown achter ons kunnen laten, nog hard nodig hebben.

Ons leven werd het afgelopen jaar op zijn kop gezet. Alles wat we als normaal en vanzelfsprekend beschouwden - ons professioneel leven, afspreken op restaurant, naar de kapper, de hele familie samen, handen en kussen geven, boodschappen doen, carpoolen, de gezelligste plekjes en wielercafés langs het parcours van de Ronde - werd plots beperkt.

Het is onder deze omstandigheden dat ik in september mijn eerste stappen als gouverneur van Oost-Vlaanderen mocht zetten. Het was een bevreemdend aantreden, maar veel tijd om daarbij stil te staan, was er niet. De epidemiologische evolutie van Covid-19 in Oost-Vlaanderen maakte ons snel bewust dat het najaar opnieuw een risicovolle periode zou worden en dat we ons daar op moesten voorbereiden.

Samen sterk en 'Sant in eigen land'

Met "we" bedoel ik "wij Oost-Vlamingen", maar ook het kabinet van de gouverneur. Een bijzonder woord van dank aan Diederik Pauwelyn, Koen Van der Biest en Sarah De Moor. Alleen had ik dit nooit gekund.

Onder het motto 'samen sterk' ben ik meteen op zoek gegaan naar een groep van Oost-Vlaamse medische experts die de provinciale veiligheidscel zouden kunnen versterken. We komen nog altijd wekelijks bij elkaar om de epidemiologische situatie in Oost-Vlaanderen te bespreken. Door binnen de eigen provincie op zo'n expertise een beroep te kunnen doen, hebben we zeker een streepje voor. De professoren van onze universiteiten en ziekenhuizen zitten tot op het hoogste niveau mee aan tafel in Brussel. Dat zorgt ervoor dat we in Oost-Vlaanderen steeds snel en duidelijk geïnformeerd zijn. Ik denk dat we daar terecht trots op mogen zijn.

In Oost-Vlaanderen geldt voortaan 'Sant in eigen land'. Het is fantastisch en bemoedigend vast te stellen hoe expertise en wetenschap door onze medewerkers en ambtenaren van de verschillende bestuursniveaus worden gedeeld en ingezet om de beste maatregelen voor de Oost-Vlaming uit te werken.

Bezoek aan ASZ Aalst in aanwezigheid van het koningspaar (© ASZ Aalst).

Geen voorbeelden van solo-slims of aankondigingspolitiek, maar één stem richting Brussel.

Gelijktijdig met de expertengroep, hebben we ook meteen een wekelijks burgemeestersoverleg opgestart. Voor de lokale besturen was (of moet ik zeggen: is) het een periode met veel onduidelijkheid. Die onduidelijkheid wilde ik een stuk verhelpen door iedereen wekelijks rond dezelfde digitale tafel te brengen en informatie vanuit het Nationaal Crisiscentrum, maar ook over de epidemiologische situatie in Oost-Vlaanderen, mogelijke hulp bij uitbraken in collectiviteiten en bestuurlijke initiatieven van de federale en Vlaamse overheid op een gebundelde wijze te delen.

In die zin toont deze crisis ook meteen haar opportuniteiten. Voor corona was het wellicht onmogelijk om zestig burgemeesters voor hun laptop in een digitale vergadering te krijgen. Tegen de tijd dat ik aangesteld was als gouverneur, was het de gewoonste zaak van de wereld. Ondertussen zitten we wekelijks bij elkaar (18 keer volgens Koen Van der Biest, die het heeft geteld).

Ik kan niet in de burgemeesters hun plaats spreken, maar ik zie veel meerwaarde in deze vergaderingen. Voor mezelf geeft het een goed zicht op de problemen op het terrein en de vragen waarmee lokale besturen worstelen. Vanuit mijn functie kan ik dit makkelijker escaleren naar Brussel, of binnen onze provincie op zoek gaan naar een gecoördineerd antwoord. Het burgemeestersoverleg geeft de gelegenheid om te leren van elkaar, maar ook om met één stem richting Brussel te spreken. Samen sterk. Ik durf te mogen zeggen dat dit er mee voor heeft gezorgd dat we in Oost-Vlaanderen ook weinig tot geen voorbeelden van solo-slims of aankondigingspolitiek hebben gekend. Iedereen sprak met elkaar en wist telkens wat er op tafel lag en waar het beleid naartoe ging.

Dit heeft er uiteraard niet voor gezorgd dat we een tweede golf konden vermijden.

Een beetje koppigheid: het verschil tussen zorg krijgen of niet in de woonzorgcentra

Ik ga hier niet stilstaan bij het verloop van de epidemie zelf. Die zit bij iedereen nog fris in het geheugen, denk ik. Maar waar ik wel even de focus op wil leggen, dat zijn de woonzorgcentra. Die zijn in Oost-Vlaanderen tijdens de tweede golf buitengewoon hard getroffen. Maar liefst 135 van de 197 woonzorgcentra werden door één of meerdere uitbraken getroffen.

Sommige weekends stond mijn telefoon roodgloeiend, omdat men geen personeel meer had voor een nachtshift bijvoorbeeld. Ik moet iedereen die achter de schermen naar oplossingen zocht, enorm bedanken. Mijn federale dienst noodplanning, de gezondheidsinspecteurs, maar zeker ook Defensie. Sinds eind oktober hebben wij 38 hulpvragen binnengekregen voor personeel, defensie heeft bijstand verleend in 32 woonzorgcentra, goed voor een inzet van 136 personeelsleden. En ik kan getuigen dat dit noodzakelijke hulp was. Zonder deze mensen ging het licht op sommige plaatsen letterlijk uit. Maar ook het Rode Kruis, de Civiele Bescherming, Artsen Zonder Grenzen, studenten verpleeg- en geneeskunde, de huisartsen en specialisten in opleiding, de ziekenhuizen en de mensen van de thuiszorg. Allemaal hebben ze met hun bijdrage het verschil gemaakt voor de bewoners van woonzorgcentra: het verschil tussen zorg krijgen of niet.

Bezoek aan woonzorgcentrum Kannunik Triest in Melle met admiraal Hofman, stafchef van Defensie.

Bedankt!

38 hulpvragen aan de dienst Noodplanning

9.527 gepresteerde uren van crisisvrijwilligers Rode Kruis

159 militairen

Ontelbare vrijwilligers en studenten

66 medewerkers van de civiele bescherming

Uit het feit dat het op het terrein zo ver kon komen, moeten we lessen trekken voor de toekomst. Maar dankzij de massale solidariteit - en soms een beetje koppigheid - hebben we deze tweede golf in Oost-Vlaanderen het hoofd kunnen bieden.

22 vaccinatiecentra in Oost-Vlaanderen. Na een jaar waarin elke dag een beetje op elkaar leek, durven we opnieuw voorzichtig vooruit kijken. Al is dat relatief.

Ondertussen loopt de vaccinatiecampagne in de woonzorgcentra en is de voorbereiding van een grootschalige vaccinatiecampagne voor de hele bevolking gestart. Om op de vraag van raadslid Blommaert te antwoorden: ook hier heb ik als gouverneur een rol.

Eind vorig jaar lieten we een videoboodschap maken met professor Isabel Leroux-Roels, vaccinoloog aan UZ Gent, om misverstanden en fake news rond het vaccin uit de wereld te helpen. Zeker in die periode heerste er veel scepsis, vandaag lijken de mensen meer overtuigd en is het vooral zaak om hen zo snel als mogelijk een vaccin te kunnen toedienen. Daartoe worden in onze provincie 22 vaccinatiecentra opgezet.

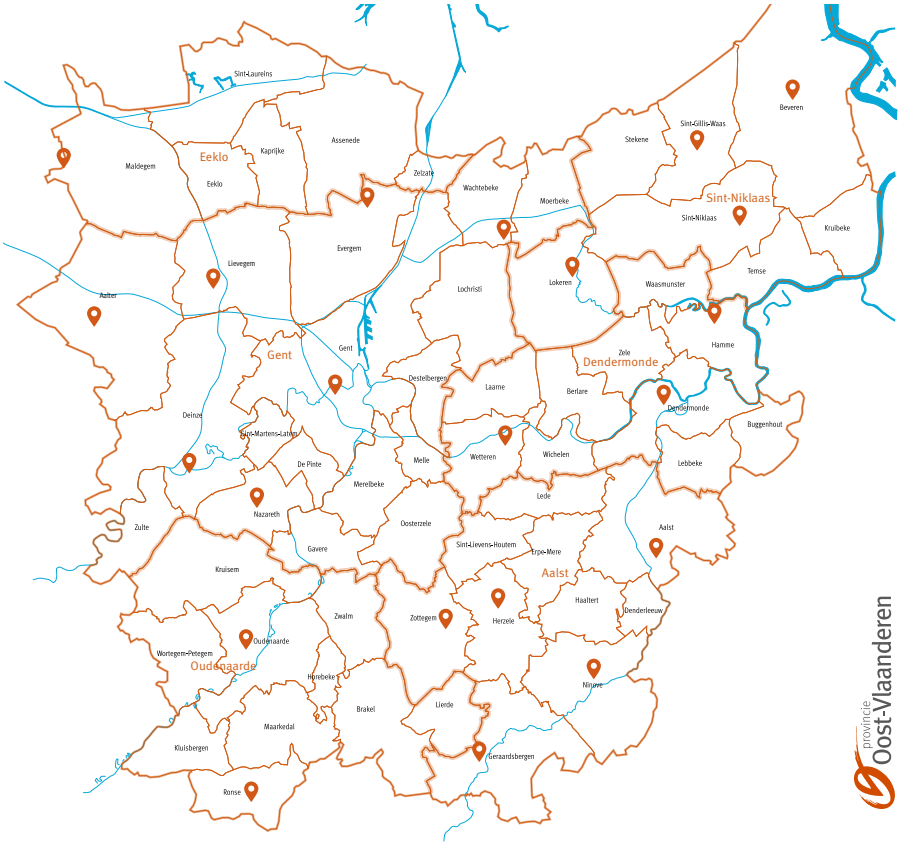

22 vaccinatiecentra voor de Oost-Vlamingen en de inwoners van Zwijndrecht.

Bij de keuze voor de locatie van de vaccinatiecentra - één of twee per eerstelijnszone - hielp ik de lokale besturen en eerstelijnszones, indien nodig, mee knopen doorhakken. Wekelijks geef ik hen gebundeld informatie door vanuit de Vlaamse overheid, breng ik hen in contact met organisaties die het broodnodige personeel kunnen leveren om deze vaccinatiecampagne tot een goed einde te brengen en probeer ik zoveel mogelijk best practices en ervaringen uit te wisselen. Ook de samenwerking tussen ziekenhuizen en vaccinatiecentra is daarin voor mij erg belangrijk, want zoals ik eerder al zei: samen sterk. We moeten de expertise binnen onze provincie bundelen en maximaal delen.

Het is dankzij de vaccinatiecampagne dat we, na een jaar waarin elke dag een beetje op elkaar leek, opnieuw voorzichtig durven vooruit kijken. Al is dat relatief. Veel zelfstandigen moeten vandaag nog steeds hun deuren sluiten. In Oost-Vlaanderen vroegen 29.246 zelfstandigen een hinderpremie aan, aan 61.577 zelfstandigen werd een sluitingspremie uitbetaald. Dat is een grote stad, vol met ondernemers. Hoe ontwrichtend deze crisis geweest is, zal wellicht pas binnen een paar maand duidelijk zijn.

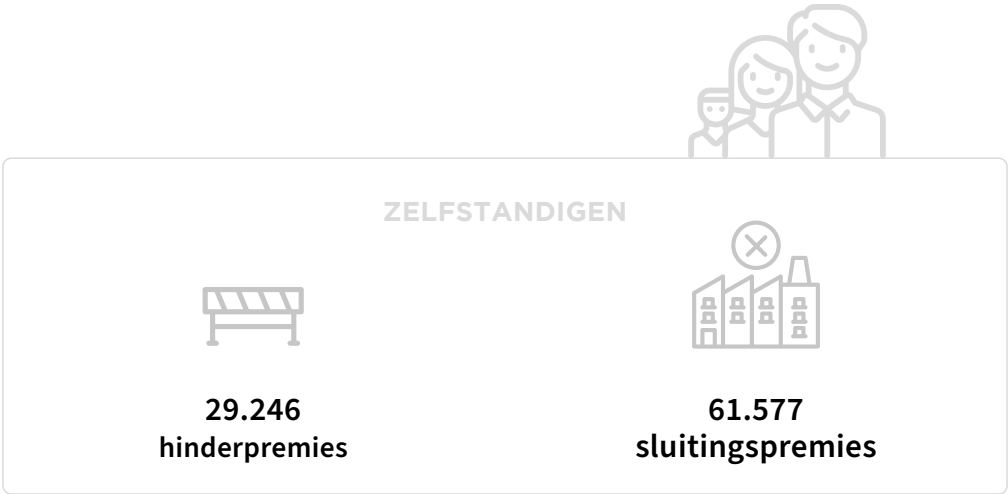

Mijn eerste maanden als gouverneur stonden ontegensprekelijk in het teken van crisisbeheer, maar uiteraard heb ik ook kennis gemaakt met de vele strategische projecten, net als met onze provinciale academie PAULO, waarin wij samen - het provinciebestuur en de gouverneur - verantwoordelijkheid opnemen. Ik veroorloof mij trouwens van deze gelegenheid gebruik te maken om het provinciebestuur te danken voor de inzet in het belang van de verschillende veiligheidsdisciplines. Ik kijk alvast uit naar een verdere fijne samenwerking in 2021.

Oost-Vlaanderen opdelen in vier regio's, waarvan twee tot de kleinste van Vlaanderen behoren. Dat heeft voordelen, maar er zijn ook twijfels.

Hoewel ik het woord in mijn openingstoespraak niet heb uitgesproken, lag de focus in de eerste maanden van mijn ambtsperiode toch op corona en de coördinatie en facilitering van het beleid samen met de burgemeesters.

Diezelfde burgemeesters ontmoette ik opnieuw bij mijn faciliterende opdracht om na inspraak van alle lokale besturen een geconsolideerd advies te geven aan de Vlaamse regering op hun voorstel tot regiovorming.

Eedaflegging wnd. burgemeester De Pinte Lieve Van Lancker, in aanwezigheid van burgemeester en vice-eersteminister Vincent Van Peteghem.

Eedaflegging burgemeester Laarne Andy De Cock.

Eedaflegging wnd. burgemeester Lede Robert De Mulder.

Vlaams beleid met een onmiskenbare impact op hoe we binnen onze provincie gaan samenwerken. Hoewel het door de noodzakelijke focus op corona niet eenvoudig was voor onze lokale besturen om tijd vrij te maken om de discussie ten gronde te voeren, stel ik vast dat nagenoeg alle lokale besturen de inhoudelijke discussie intern gevoerd hebben en ook een schriftelijk advies formuleerden. Dit toont hun betrokkenheid en engagement bij de bestuurlijke toekomst van Oost-Vlaanderen.

Zoals u wellicht weet, werd in het voorstel van de Vlaamse regering Oost-Vlaanderen opgedeeld in vier regio's. Twee daarvan behoren tot de kleinste van Vlaanderen. Sommigen zien uiteraard voordelen in een kleine regio: iedereen kent elkaar goed, er kunnen misschien sneller besluiten genomen worden, de betrokken steden en gemeenten zijn vaker gelijkaardig van profiel, enzovoort.

Maar er waren ook twijfels. Wat betekent het voor de financiering en drukkingskracht als men de kleinste regio van Vlaanderen is? De onduidelijkheid over de finaliteit van de referentieregio's op lange termijn maakt dat het moeilijk is voor de besturen om zich uit te spreken over de beste schaalgrootte.

Ook de vraag naar de rol van de provincie kwam aan bod. Zoals jullie wellicht gelezen hebben, zullen de nieuwe referentieregio's geen nieuwe bestuurslaag worden. Maar de vraag die velen zich stellen, is of dat ook in de toekomst zo zal zijn? Ook de deputatie heeft advies gegeven, waarbij ze beklemtoont dat ze de regio's kan ondersteunen net zoals ze vandaag lokale besturen ondersteunt bij het aanpakken van bovenlokale uitdagingen. Denk aan de fietssnelwegen, de gebiedsgerichte werking, integraal waterbeleid enzovoort.

Ik heb mijn advies besloten met een oproep naar de Vlaamse regering om nog om verder te onderzoeken of de huidige indeling in vier regio's werkbaar is en indien niet, welke alternatieven er draagvlak genieten.

Hebben de coronacrisis en de regio-vorming ons dichter bij elkaar gebracht? Ik denk dat wel.

We zijn duidelijk meer Oost-Vlaming dan we misschien op het eerste gezicht zouden denken.

Corona en regiovorming vormden de rode draad doorheen mijn eerste maanden als gouverneur. Hoewel ze op het eerste gezicht niets gemeen hebben, denk ik dat één woord hen toch bindt: identiteit.

Ik verklaar mij nader. De oefening van regiovorming verplicht ons om op bestuurlijk vlak naar onszelf te kijken en in welke schaal of samenwerkingsverband we onszelf identificeren. Ik was daarbij verrast dat heel wat besturen het niveau van de provincie als hoogste naar voor schoven, waarbinnen dan op subregionaal niveau kan samengewerkt worden. Maar ook bij de besturen die zich thuis voelen in de voorgestelde regio is er duidelijk geen ambitie om Oost-Vlaanderen als gebiedsomschrijving te verlaten. In die zin zijn we duidelijk meer Oost-Vlaming dan we misschien op het eerste gezicht zouden denken.

Er wordt soms gezegd dat de Oost-Vlamingen geen Oost-Vlaams gevoel hebben, zoals dat steeds aan Limburg wordt toegekend. Ik kan vanuit het burgemeestersoverleg en de samenwerking in de praktijk evenwel het tegendeel getuigen. Hebben de coronacrisis en de regiovorming ons dichter bij elkaar gebracht? Ik denk dat wel.

Onze samenleving, onze economie, de mensen: ze gaan hun bestuurders, hun verkozen vertegenwoordigers, hard nodig hebben. Koester dat mandaat en vul het ten volle in voor Oost-Vlaanderen.

Dat geldt evenwel niet voor de samenleving in haar geheel. De afstand tussen de politiek en de burger is vandaag bijzonder groot. Dat was vóór corona al een uitdaging, maar een jaar met moeilijke maatregelen en sterke inperking van ons sociaal leven heeft er zwaar op ingehakt.

Ik wens deze toespraak daarom af te sluiten met een oproep aan jullie.

Het worden nog moeilijke weken, maar nu de vaccinatiecampagne opgestart is, wordt de volgende uitdaging stillaan zichtbaar: onze economie en onze samenleving opnieuw opstarten. Het is vandaag nog niet duidelijk welke wonden er precies geslagen zijn, maar corona heeft er economisch en maatschappelijk op ingehakt. De veerkracht van iedereen wordt tot het uiterste getest.

Gouverneur Carina Van Cauter tijdens haar digitale nieuwjaarstoespraak aan de provincieraadsleden.

Ik roep alle verkozenen dan ook op, om deze uitdagingen met volle energie en af en toe een beetje koppigheid tegemoet te treden. Ik ben ervan overtuigd dat we op elk niveau het verschil kunnen maken voor de burger. En ik ben er ook van overtuigd dat we in Oost-Vlaanderen unieke troeven hebben om nog net dat beetje extra te doen dan anderen – vergeet het niet: de zon komt op in het Oosten.

Onze samenleving, onze economie, de mensen: ze gaan hun bestuurders, hun verkozen vertegenwoordigers, hard nodig hebben. Koester dat mandaat en vul het ten volle in voor Oost-Vlaanderen.

Ik kijk uit naar een goede samenwerking en wil graag digitaal het glas heffen op 2021, wat mede met de inzet van jullie allen ook voor Oost-Vlaanderen het jaar van de wederopstanding moet zijn!

Er is hoop

en wat mij betreft
mag het fast forward zijn.

GOUVERNEUR
Carina
VAN CAUTER

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

PROVINCIEHUIS
GOUVERNEMENTSTRAAT 1 • 9000 GENT
09 267 80 21
KABINET.GOUVERNEUR@OOST-VLAANDEREN.BE
WWW.CARINAVANCAUTER.BE